

บทที่ 4

บทสรุปและแนวทางในการศึกษาน้ำแม่ค้า

การศึกษาสภาพและแนวทางแก้ไขปัญหาลึกล้อมน้ำแม่ค้า เป็นการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาสภาพแวดล้อมของน้ำแม่ค้าตลอดจนชุมชนที่อาศัยอยู่ริมน้ำแม่ค้า โดยศึกษาชุมชนหรือหมู่บ้านที่มีอาณาเขตติดกับน้ำแม่ค้า 25 หมู่บ้าน และในกรณีนี้ทางวิทยาลัยพายัพจัดให้เป็นหมู่บ้านหนึ่ง ซึ่งมีพื้นที่ติดกับน้ำแม่ค้าซึ่งมูลที่ได้รับน้ำจากจะเป็นเอกสารอ้างอิงทางวิชาการแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน หรือผู้ที่สนใจจะนำไปวางแผนการศึกษา และหาแนวทางแก้ไขปัญหาของน้ำแม่ค้าในระดับลึก ซึ่งประกอบไปด้วยการวิเคราะห์คุณภาพทางชีวเคมี เพื่อการประเมินคุณภาพน้ำ การเฝ้าระวัง และการวางแผนนโยบายดูแลน้ำต่อไป

จากการศึกษาพบว่าสภาพลึกล้อมของน้ำแม่ค้าตลอดจนชุมชนที่อาศัยอยู่ริมน้ำแม่ค้ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคมของชุมชนเบนไปจ่ายสำคัญทำให้ชุมชนที่อยู่ติดกับน้ำแม่ค้าเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะในเรื่องของที่ดิน ซึ่งในปัจจุบันที่ดินที่ใช้ในการเกษตรได้ถูกเปลี่ยน หรือขายเพื่อทำหมู่บ้านจัดสรร โรงงาน หอพัก บ้านเช่า เป็นต้น ส่งผลให้มีการรุกล้ำที่ดินหรือทิ้งอุกกาภิเษกจากตากอนของน้ำแม่ค้า ส่งผลให้ที่ดินมีราคาสูงขึ้น

สภาพน้ำแม่ค้าที่ติดชุมชนที่อาศัยอยู่ริมน้ำแม่ค้าพอสรุปได้ดังนี้

- การใช้ประโยชน์ของน้ำแม่ค้าของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนริมน้ำแม่ค้า ในอดีต 5 ปีที่ผ่านมา (อดีต - ปี 2532) พบว่าน้ำแม่ค้าใช้ในการเกษตรลำดับที่ 1 ใช้สำหรับจับปลาลำดับที่ 2 และใช้สำหรับเลี้ยงสัตว์

ส่วนในปัจจุบันพบว่า น้ำแม่คาวใช้ในการเกษตรเป็นลำดับที่ 1 ใช้สำหรับ
จับปลาเป็นลำดับที่ 2 และเป็นที่ห้ามขายหรือห้ามเลี้ยง ในลำดับที่ 3

2. สิ่งที่เกิดขึ้นในน้ำแม่คาวเมื่อเวลาผ่านไปคือ น้ำแม่คาวเน่าเสีย
มากขึ้น (5 ปีที่ผ่านมา) รองลงมาได้แก่ น้ำแม่คาวตื้นเชิงมากขึ้นและมีปลา และ
สัตว์น้ำลอดอยตามรอยอยู่ในลำน้ำ

3. สภาพน้ำแม่คาวในหมู่บ้านของผู้อยู่อาศัยในชุมชนริมน้ำแม่คาว มีผักตบ
ชวาซึ่งจำนวนมากรองลงมาได้แก่ หน้าแล้งน้ำมีสีดำ มีกลิ่นเหม็นและมีปลาตายจำนวนมาก
มาก

4. ประเพณีที่เกี่ยวข้องน้ำแม่คาวของชุมชนริมน้ำแม่คาว ส่วนใหญ่เป็น
ประเพณีล้อยกระทรง ซึ่งประเพณีนี้ที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนริมน้ำแม่คาว ส่วนใหญ่เห็นว่า
ประเพณีล้อยกระทรงไม่ทำให้น้ำแม่คาวเน่าเสีย เพราะได้ใช้ใบตองทำกระทรง และมี
บางส่วนที่เห็นว่าประเพณีล้อยกระทรงมีผลกระทบต่อน้ำแม่คาว ซึ่งส่งผลให้น้ำแม่คาว
เน่าเสีย

ส่วนอีกประเพณีหนึ่งที่เป็นที่นิยมทำกันแพร่หลายในหลายหมู่บ้านคือ
"ล่องน้ำแม่คาว" ได้ร่วมกันให้ชาวบ้านในหมู่บ้านของตน ทำความสะอาดน้ำแม่คาว
ซึ่งผลอันเกิดจากการทำประเพณีทำให้น้ำแม่คาวมีสภาพดีขึ้น อีกทั้งยังทำให้เกิด
ความสามัคคีอีกด้วย

5. การทิ้งของเสียลงสู่น้ำแม่คาวในหมู่บ้านส่วนใหญ่จะมีแหล่งที่มาจาก
น้ำเสียหรือน้ำทิ้งจากบ้านเรือนเป็นอันดับ 1 และรองลงมาเป็นระยะในอันดับ 2

6. สถานประกอบการในหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นหมู่บ้านจัดสรร รองลงมา
คือ โรงงานอุตสาหกรรมและฟาร์มสัตว์ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการคุ้มครองน้ำแม่น้ำ

ประชาชนในชุมชนต้องมีส่วนในการช่วยดูแลน้ำแม่น้ำ โดยไม่ให้มีการทิ้งขยะหรือของเสียลงสู่น้ำแม่น้ำ ส่วนน้ำเสียและเศษอาหารต้องผ่านการบำบัดก่อนปล่อยลงสู่ลำน้ำ ซึ่งในแต่ละหมู่บ้านควรต้องมีระบบบำบัดน้ำเสีย รวมทั้งสถานประกอบการในหมู่บ้าน เช่น โรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ เป็นต้น ควรต้องมีระบบบำบัดน้ำเสีย

ด้านสุขอนามัย

ประชาชนในชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการช่วยดูแลรักษาน้ำแม่น้ำโดยการตั้งก្រោមเบี้ยนหรือข้อห้าม เช่น

- ห้ามมิให้ผู้ใดอาบน้ำ หรือซักล้างสิ่งใด ๆ ลงสู่น้ำแม่น้ำ
- ห้ามมิให้ผู้ใดเทหรือทิ้งกรวด หิน ติน เลน ทราย หรือเศษวัตถุก่อสร้างลงในลำน้ำ
- ห้ามมิให้ผู้ใดเกะ ปล่อยหรือระบายอุจจาระหรือปัสสาวะ จากอาคารหรือทางพานะลงลำน้ำ
- ห้ามมิให้ผู้ใดเทหรือทิ้งสิ่งปฏิกูล น้ำมัน โคลนหรือสิ่งอื่นๆ ลงในลำน้ำ
เนื่องจากจะมีผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมและมนุษย์
เนื่องจากจะมีผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมและมนุษย์

ด้านดูแลรักษาพืช

ทางด้านเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรม สถานศึกษา หอพัก โรงแรม ฟาร์มปศุสัตว์ ตลอดจนร้านอาหารที่อยู่บริเวณริมน้ำแม่น้ำควรจัดระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียตาม "พระราชบัญญัติลงเสริมและรักษาความ潔净 แห่งส้วมและล้ออมแห่งชาติ พ.ศ. 2535" ส่วนในกรณีที่ สถานประกอบการเหล่านี้มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียอยู่ก่อนแล้ว ให้เจ้าของสถานประกอบการให้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ท้องที่ เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบ หากพบว่าระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียที่มีอยู่แล้วนั้น ยังไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียให้เป็นไปตามมาตรฐาน

ควบคุมผลิตภัณฑ์ที่กำหนดไว้ เจ้าของสถานประกอบการนั้นจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนด เมื่อติดระบบบำบัดน้ำเสียหรือเครื่องมือสำหรับควบคุมการปล่อยน้ำทิ้งในสถานประกอบการแล้วควรทำการเก็บสถิติข้อมูล พร้อมทั้งการทำบันทึกรายการเสียอุ่นเจ้าหน้าที่ด้วย

ด้านหน่วยงานราชการ

ทางด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดทำแผนปฏิบัติการที่เรียกว่า "แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม" เพื่อเป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในน้ำแม่น้ำซึ่งในการกำหนดมาตรฐานนั้นจะต้องอาศัยหลักวิชาการ กฎหมาย และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน อีกทั้งยังจะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย

การจัดแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมอาจจัดทำเป็นแผนได้ตามความเหมาะสม สม และควรต้องประกอบไปด้วยแผนงานและแนวทางการดำเนินงานในเรื่องดังต่อไปนี้

- 1 การจัดการคุณภาพน้ำ
- 2 การควบคุมน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด
- 3 การประเมินเบิงบประมาณและเงินกองทุนที่จำเป็นสำหรับการดำเนิน

งานตามแผน

4 การจัดองค์กรและระบบที่ดูแลรับผิดชอบการบริหารงานเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือ และประสานงานระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และระหว่างส่วนราชการกับเอกชน รวมทั้งการกำหนดอัตรากำลังพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงาน

5 ประกาศกฎหมายข้อบังคับ ข้อนัยฎีท่องถึ่น ระบุข้อกำหนดที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงาน

6 ตรวจสอบ ติดตาม วิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อมและควบคุมการปล่อย ก๊อกน้ำเสียและของเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

7 จัดแผนการบังคับใช้ กฎหมาย เพื่อบังคับใช้กฎหมายและปราบปรามการลักเมิด และฝ่าฝืนเกี่ยวกับการควบคุมน้ำเสียและอนุรักษ์น้ำแม่น้ำ

ทางด้านเจ้าหน้าที่นักควรสอดส่องดูแลให้เจ้าของสถานประกอบการต่างๆ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ถ้าสถานประกอบการใดลักลอบปล่อยทึ้งน้ำเสียหรือของเสียลงสู่ลำน้ำ ควรดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติ และกฎหมาย

ควรประชาสัมพันธ์ให้เจ้าของผู้ประกอบการ รวมทั้งประชาชนได้ทราบถึง หน้าที่ ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและพระราชบัญญัติ ตลอดจนสอดส่อง กวดขัน ไม่ให้มีการฝ่าฝืนกฎหมาย อีกทั้งตักเตือนผู้กระทำการผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำการผิดแก้ไข หรือชัดต้นเหตุที่ทำให้ล้ำน้ำเสีย ถ้าผู้กระทำการผิดไม่เชื่อฟังคำตักเตือนควรจับกุม ดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป